

Bylo to dávno, kdy svět byl ještě mým světem. Posílám díky mé matce a otci, kteří mne od narození vedli k normálnosti v životě, tedy k přírodě, aniž to dělali záměrně. Prostě to tak cítili a já asi také. Začal jsem svou pouť, mou cestu zpět. Zpět proti proudu, proti davům, proti dravému predátorskému pokroku, zpět ke kořenům lidí. Tedy dle Claude Lévi-Strausse od vařeného k syrovému. Tedy k matce přírodě, k matce zemi Pachamama, kde vše jedno jest. Lidé, zvířata, rostliny.

PÁR SLOV MNISLAVA ZELENÉHO ATAPANY, ETNOLOGA, SPISOVATELE A PUBLICISTY

Jako by náhodou...

ŽIVOTNÍ VANDR

Můj život byl plný tzv. náhod, které nebyly náhody. Přitáhla mne Amerika, Nový svět. V době, kdy svět byl ještě mým světem. Tehdy jsem k němu vyrazil s jednou anglickou librou. Utíkal jsem z domova? Ne. Vždy jsem byl po rodičích pevně spjat se svou rodnou hroudou. Vandroval jsem s rancem na zádech pár let odkázán na dobro lidí. Tehdy opravdu lidí, kteří mne nikdy nezklamali, protože dobra bylo tehdy na světě více než zla. Zamiloval jsem se do lidí a začal poznávat jeden národ za druhým, jeden indiánský kmen za druhým, jednu osobnost za druhou. Provandroval jsem z Prahy přes Londýn do Ria de Janeiro, Manausu, Limy, Quitu, Bogoty, Panamy, San José, Tegucigalpy,

Mexika. Měl jsem štěstí? Přicházel jsem v dobrém, srdce na dlani a s dobrým jsem se scházel.

NECHME INDIÁNY NA POKOJI

Jako by náhodou jsem se navzdý zamiloval do Latinské Ameriky,

protože tam se lidé stále smějí, radují se a neberou si problémy vážně, i když jsou dle nás chudí. Jako by náhodou jsem se navzdý zamiloval do indiánů, protože se stále smějí, radují se a neberou si problémy vážně. Prostě jen žijí, i když jsou dle nás chudí. Neha-

mouní a jak říkala má babička: blaze tomu, kdo nic nemá. Oni nic nemají a nic nechtějí. Budeme-li jim pomáhat, zničíme je! Oni vědí, jak mají žít. Žijí tak tisíce let. Nepotřebují nás, ani naše peníze, ten ďábelský vynález, ani další ďábelské vynálezy, jako TV či politické strany. Nechme je na pokoji! Ten potřebují k přežití.

Jako by náhodou jsem vyrazil za Kofány v ekvádorské Amazonii a letos s nimi žil již poštěstě. Můj pobratřený Kofán Lorenzo na

Já a Kotoque, náčelník kmene Kamayurá.

↑ Ačo racho, 2024. ↑ Rosira namalována podle mé fotky z roku 1972, 2024.

mne tak myslel, že si mě letos telepaticky přivolal. Stal jsem se *Ačo racho* (Stařešina rezavých vršestanů) a můj přítel *Parawáčo* mi prozradil své tajemství, které nikdo nezná. On je Strom a až zemře, bude Had. Tak mu to řekl jeho praděda šaman, který se po smrti stal jaguárem a jeho prababička sovou. Když jsme potkali hada, pozdravili jsme ho.

BÍLÁ OPICE

Jako by náhodou jsem se v roce 1972 plavbou proti toku Aguarica v Ekvádoru, cestou ke Kofánům, zastavil u samoty. Byli to Siona. Nedávno si můj přítel *Parawáčo* vzal za ženu *Yoyuruko* z kmene Siona a „můj“ Siona z roku 1972 je její děda. Musel jsem k nim, být pomalován jako oni. Jako by náhodou jsem se ocitl a žil u Ece'jů v peruánské Amazonii a stal se *Ichí óši* (Bílá opice). Po 46 letech jsem pocítil, že se k nim musím vrátit. Tak to chtěl přítel *Biñacháma*, syn mocného šamana *Yohahé*, který si přál dopovídat mi mýtus, který mi tehdy dopovídat nestačil. A také mi věnovat devítiletou *Marisu*, neb chtěl povýšit naše přátelství v pokrevní příbuzenství, až po třech letech

se mnou počne. To je jejich nejvyšší dar, nejvyšší ocenění přátelství. Tehdy jsem zklamal. Stala se jen mou adoptivní dcerou.

STAL JSEM SE ATAPANOU

Jako by náhodou jsem žil s *Yawalapiti* v Brazílii, i když šaman *Takuma* to věděl už dávno, že přijdu a stanu se *Atapanou* (List zelené palmy). Vybral si mě do učení. To bych nezládl, a tak jsem odmítl. Přesto už sám tento výběr mne u nich posunul

do pozice polovičního šamana. Zřejmě proto, že mám predispozice věřícího. Věřícího v jsoucno a v sílu matky přírody, co jedno jest. Současně jsem byl nedávno u sousedních

Kalapalů prohlášen náčelníkem, obdržel jaguáří korunu a nové jméno *Whukanéshi* (Velký muž) a mé původní *Atapana* zdědil můj nejstarší vnuk. Není těch náhod příliš? Ne, je to má cesta touhy k prapočátku lidstva, v kterém amazonští indiáni ještě trochu žijí. Poznat a zažít jejich společenství zvířat a rostlin, kdy vše ještě jedno jest. Kdy víra v jsoucno, ať již v jejich stvořitele či našeho boha, jedno jest a nést to jako poselství i k nám. 🌍

Jako by náhodou jsem se navždy zamiloval do indiánů, protože se stále smějí, radují se a neberou si problémy vážně